

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austriacka. — Ameryka. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

Gmina Zabno w obwodzie rzeszowskim przyjęła na siebie dla założenia własnej trywialnej szkoły w Zabnie następujące obowiązki:

1. Płacić na utrzymanie nauczyciela corocznie 189 zł. w. a.;
2. Wystawić po koniec września 1862 stosowny budynek szkolny, a tymczasem umieścić w najętym domu szkołę i pomieszkanie nauczyciela i posprawić potrzebne porządki szkolne;
3. Utrzymywać budynek szkolny zawsze w dobrym stanie i załatwiać ochędostwo i opalanie szkoły;
4. Na opał szkoły zakupywać i przystawiać corocznie 6 sągów drzewa;
5. Opędzać własnym kosztem pomniejsze potrzeby szkolne i asekuracyę budynku szkolnego.

Udowodnioną temi ofiarami troskliwość o rozszerzenie nauki między wiejskim ludem podaje c. k. galicyjskie Namiestnictwo do wiadomości powszechnej Lwów, 5. stycznia 1861.

Sprawy krajowe.

(Nowiny dworu. — Objaśnienia do reskryptu ministeryalnego względem pożyczki. — Zwolanie sejmku węgierskiego. — Odezwa pesztyńskiego sądu krajowego. — Doniesienia z Węgier. — Jenerałna zgromadzenie akcyonaryuszów kolei galicyjskiej.)

Wiedeń, 25. stycznia. Jego c. k. apostolska Mość raczył wczoraj przedpołudniem udzielać licznych audyencyi prywatnych.

— *Gazeta wiedeńska* pisze: „Postanowienia cesarskiego rozporządzenia z 18. b. m. i dekretu wysok. ministeryum z tego samego dnia (Dz. u. p. nr. 10 i 11) wywołały niejakie wątpliwości, które wprawdzie wyjaśnia po części sama osnowa, po części związek tych postanowień między sobą, po części nakoniec inne ustawy, do których jednak zupełnego uchylecia posłużyć mogą następujące uwagi:

1. Pod wyrazem „waluta bankowa“, przytoczonym w cesarskim rozporządzeniu, rozumieć potrzeba od czasu, jak najwyższy patent z 27. kwietnia 1858 (Dz. u. p. nr. 63) ogłosił walutę austriacką jedyną prawną walutą krajową znosząc wszelkie inne waluty, nie banknoty opiewające na monetę konwencyjną, lecz tylko banknoty waluty austriackiej.

2. Jeśliby subskrybeya na tę pożyczkę przewyższyła 30 milionów złotych musiano by kwoty subskrybowane wyżej nad 10.000 zł. zmniejszyć podług stosunkowo oznaczonej cyfry. A jeśli by same subskrypcye na 10.000 zł. lub jeszcze mniej niż na 10.000 zł. przewyższyły 30 milionów złotych, musiałaby wprawdzie nastąpić, także redukcya, ponieważ ogólna suma przeznaczonych do wydania obligacyi pożyczki nie może w żaden sposób przewyższać 30 milionów, ale ta redukcya nie mogłaby się rozciągać na subskrybentów, którzy wpisali się wtedy, gdy suma 30 milionów nie była jeszcze wypełniona.

3. Koncesya: że obligacye długu mogą być w roku swej przypadłości używane do wypłaty podatków i należności, może być tylko w ten sposób tłumaczona, że podatkujący, który opłaca n. p. 155 zł. podatku, może użyć na to jednej obligacyi długu na 100 zł., a dwóch obligacyi długu po 20 zł., zaś resztę 15 zł. musi dopłacić gotówką. W żadnym razie jednak niema kasa podatkowa zdawać stronie gotówką ze złożonej obligacyi długu.

4. Az do dnia, w którym obligacya długu użyta będzie do wypłaty podatków i należności, należą właścicielowi 5% procenta, które, jeśli to użycie nastąpi w roku 1866, może kazać zaliczyć do kwoty podatkowej albo nie. W pierwszym wypadku musi właściciel wynagrodzić kasie gotówką bieżące jeszcze od tego dnia 5% procentu, albo oddać z obligacyą długu niezapadłe jeszcze kupony.

W razie jednak, jeśliby zapadające z powyższym dniem procenta, niezostały wliczone w kwotę podatkową, otrzyma strona wy-

nagrodzenie ich gotówką, ale musi doręczyć kasie z obligacyą długu niezapadłe jeszcze kupony z 1. czerwca i 1. grudnia 1866.

5. Dodatki na potrzeby krajowe i dodatki komunalne niemogą być płacone nawet zapadłemi już obligacyami długu.

6. Kupony obligacyi tej pożyczki mogą być tylko wtedy używane do wypłaty podatków i należności, które nie mają być uiszczane monetą brzęczącą, jeśli już zapadły i nie dłużej nad rok zalegają.

7. Kaucya ma wynosić 10% subskrybowanej nie przypadającej do wypłacenia kwoty; będzie się więc obliczać podług nominalnej kwoty subskrybowanego udziału w pożyczce, i jeśli składa się z gotówki, będzie od dnia złożenia, zresztą zaś od dnia wymiany na gotówkę po 5% i to przy saptaczeniu ostatniej raty uprocentowana.

8. Tylko obligacye długu państwa, nie zaś obligacye indemnizacyjne mogą być używane do placenia rat pożyczki.

9. Przy wypłatach ostatniej raty, uiszczanych po 1. czerwca 1861, obliczać należy wynagrodzenie procentów, przypadające od subskrybenta ze względu na podatek dochodowy przypadający od procentów, t. j. z pięć procentowem potrąceniem.

— Rozporządzenie król. węgierskiego Namiestnictwa z dnia 21. stycznia

względem zwołania sejmku węgierskiego na dzień 2. kwietnia b. r. Jego c. k. apost. Mość pragnąc co najrychlej wykonać przy-

rzeczenia uczynione w najwyższym piśmie odręcznym z dnia 20. października z. r. a zarazem zadośćczynić powszechnym życzeniom władz krajowych, raczył stosownie do uchwał konferencyi Ostrzychomskiej najwyższem rozporządzeniem z dnia 7. stycznia b. r. rozkazać aby sejm krajowy zebrał się w Budzie na dzień 2. kwietnia b. r. aby wybory deputowanych odbyły się na zasadzie V. artykułu prawa z roku 1847-48 pod niżej wyrażonemi warunkami, a zarazem raczył Najjaśniejszy pan przyobiecać, że dodatkowem najwyższem rozporządzeniem powołaną do sejmku węgierskiego będzie także Kroacya i Sławonia, i nakazał najlaskawiej rozporządzeniem z dnia 9. stycznia b. r. węgierskiej radzie namiestniczej aby ten najwyższy rozkaz był natychmiast obwieszczony i wykonany, i aby niezwłocznie królewskie wici były rozesłane.

Co do wyboru posłów na sejm do Budy zwołany na dzień 2. kwietnia b. r. raczył Jego c. k. apostolska Mość na zasadzie art. V. prawa z 1848 postanowić co następuje:

§. 1. Wszyscy ci co mieli w komitatach lub wolnych dystryktach głos przy wyborach posłów do sejmku, pozostają w używaniu tego prawa. Oprócz tego

§. 2. Są wyborcami wszyscy urodzeni w kraju lub prawo obywatelstwa posiadający mieszkańcy kraju lub jego części partes adnexae, mający przynajmniej 20 lat wieku skończonych, jeżeli nie zostają pod władzą ani ojcowską, ani opiekuna lub służbodawcy, jeżeli nie są pod karą za sprzeniewierzenie oszustwo, rabunek, zabójstwo lub podpalanie, z wyłączeniem kobiet, bez różnicy prawnie uznanego wyznania.

a) Właściciele domu w wartości przynajmniej 300 zr. w. a. w król. wolnych miastach lub w miastach mających własny magistrat, w innych zaś gminach ówierc posiadłości, w znaczeniu dawnego urbarium, lub odpowiednią temu posiadłość ziemską, bądź jako wyłączną własność bądź spólnie z żoną lub z małoletniemi dziećmi.

b) Rzemieślnicy, kupcy, fabrykanci osiedli, jeżeli posiadają własną fabrykę, warsztat lub sklep, i prowadzą rzemiosło lub fabrykę nieprzerwanie z pomocą jednego przynajmniej czeladnika.

c) Którzy, chociaż nie należą do żadnej z wyżej wyrażonych klas ludności, mogą się jednak wykazać ze 100 zr. m. k. czystego dochodu bądź z własności ziemskiej bądź z kapitału.

d) Bez względu na dochody doktorowie, chirurgowie, adwokaci, inżynierowie, artyści akademii, profesorowie, członkowie naukowego Towarzystwa węgierskiego, aptekarze, duchowni, notaryusze gmin i nauczyciele szkół w okręgu wyborczym, gdzie stale mieszkają;

e) wszyscy, którzy dotąd byli obywatelami miast, chociażby nie posiadali wyżej wymienionych kwalifikacyi.

§. 3. Obrany posłem może być każdy kto jest wyborcą, jeżeli ukończył 24 lat wieku.

§. 4. Podział kraju na okręgi wyborcze nie znosi w niczem stałego podziału na komitaty, dystrykty i wolne miasta ani też podziału okręgów sądowniczych.

Tu następują szczegółowe przepisy, z których przytaczamy, że izba reprezentantów będzie się składać z 336 deputowanych, którzy posiadają wszyscy równe prawo głosowania.

— Peszteński sąd krajowy wydał następującą odpowiedź na wezwanie komitatu, ażeby się rozwiązał:

„Istniejąca organizacja zabrania sądowi, oddawać komu innemu jurydykę, którą wykonywa; a nawet pominiawszy to nie może trybunał skłonić się do takiego kroku, ponieważ nagłe przerwanie sądownictwa naraziłoby ważne sprawy na niebezpieczeństwo; nadto toczą się procesa, które dawniejszy system odsyła do królewskiej lub dystryktowej tabuli, a ponieważ obadwa te trybunały jeszcze nieistnieją, pozostałaby z rozwiązaniem sądu krajowego część spraw bez wszelkiego zastępstwa sądowego. Sąd radzi przeto oczekiwać uchwał konferencji, która zbierze się wkrótce pod przewodnictwem najwyższego sędzi (*judex curiae*), — gdyż spodziewa się, że te uchwały odpowiedzą zarówno konstytucyjnym jak i prawnym stosunkom.“

Do udziału w konferencyach, które mają odbywać się w Peszcie pod prezydencją *Judicis curiae* dla organizacji sądownictwa wezwani zostali także adwokaci. Z tej przyczyny naradzili się temi dniami prawie wszyscy adwokaci Pesztu i Budy na ratuszu, i po długiej żwawej dyskusji oświadczyła się większość zgromadzenia za niezwłoczne bezwarunkowe przywrócenie całego materialnego i formalnego prawa węgierskiego, gdyż ustawy te, wykluczając wszelkie działania wstecz, nie mogą naruszać prywatnych stosunków prawnych. Odnoszący się do tego wnioski, ażeby korporacja adwokatów wypracowała jaki projekt w tej mierze, nie znalazł poparcia.

— Nowomianowani nadzupani Kroacji i Sławonii, otrzymali — jak donosi gazeta zagrabska z 21. b. m. — swoje dekreta i instrukcje, jak mają postępować co do reorganizacji komitatów. Konferencja dla komitatu zagrabskiego zwołana jest na 24. b. m., a jeneralna kongregacja dla krzyżowego komitatu na 30. b. m., zaś 28. b. m. odbędzie się jeneralna kongregacja a zarazem restauracja w komitecie waradyńskim.

— Rada administracyjna c. k. uprzywilejowanej galicyjskiej kolei żelaznej Karola Ludwika uchwaliła na posiedzeniu d. 19. b. m., zwołać nadzwyczajne zgromadzenie jeneralne, i zaproponować drugie wydanie akcji galicyjskiej kolei żelaznej Karola Ludwika w kwocie pięciu milionów złotych.

Ameryka.

(Konwent południowej Karoliny.)

Nowy Jork, 29. grudnia. Na posiedzeniu konwentu południowej Karoliny w Charleston odczytano następujące uchwały wydziału zajmującego się, stosunkiem Karoliny do innych państw posiadających niewolników.

1. Konwent wyznaczy komisarzy, którzy udadzą się do każdego państwa posiadającego niewolników, tam gdzie obraduje konwent narodowy i udziela mu uchwały odłączenia a zarazem zaproszą go do udziału w utworzeniu nowego związku południowego.

2. Komisarze nasi są umocowani proponować konstytucję Stanów jako tymczasową zasadę rządu w państwach, które wystąpią ze związku Stanów Zjednoczonych.

3. Upoważnieni komisarze mają moc zaprosić państwa występujące ze związku Stanów Zjednoczonych, aby się zgromadziły na walny konwent w pewnym umowionym czasie i w umowionym miejscu a to, aby utworzyć rząd stały dla państw nowego związku.

Prezydent konwentu odczytał następnie list gubernatora Florydy zawiadomieniem, że państwo to pójdzie za przykładem południowej Karoliny. Nazajutrz uczynił niejaki p. Brown wniosek aby wszyscy mieszkający w dniu 20. grudnia 1860 w Karolinie południowej obywatele Stanów Zjednoczonych uznani byli obywatelami południowej Karoliny. Wniosek odesłano do wydziału konstytucyjnego. Następnie inny członek zgromadzenia wniósł co następuje:

1. Konwenty państw występujących ze związku Stanów Zjednoczonych łączą się z południową Karoliną i zbiorą się na walny konwent w Montgomery w Alabamie, aby utworzyć związek państw południowych.

2. Państwa rzeczone zamianują za pośrednictwem swych konwentów lub zgromadzeń prawodawczych taką liczbę deputowanych ile mają obecnie w konwencie Stanów Zjednoczonych, a po przyjęciu konstytucji związku południowego nastąpi głosowanie wedle państw.

3. Gdy konwent rzeczony zgodzi się na warunki konstytucji, będą przedłożone jak najspieszniej konwentom i zgromadzeniom prawodawczym każdego z państw, do ratyfikacji lub odrzucenia.

4. Według zdania Karoliny południowej konstytucja Stanów Zjednoczonych, będzie najstosowniejszą dla nowego związku państw południowych.

5. Konwent Karoliny południowej zamianuje wyborami balotowanymi ośm deputowanych, do walnego konwentu, który się zajmie utworzeniem związku państw południowych.

W każdym państwie będzie mianowany komisarz, który będzie miał sobie poleconem, uwiadomić ludność o powyższych postanowieniach.

Anglia.

(Skład gabinetu. — Telegraf podmorski do Aleksandryi. — Nowiny dworu. — Okręta z niewolnikami.)

Londyn, 22. stycznia. Dziennik dworu pisze: Mówią powszechnie w kołach urzędowych, że w gabinecie panuje wielka róż-

ność opinii. Rozdwojenie to istnieje pomiędzy pierwszym ministrem a jednym z najznakomitszych członków gabinetu. Większość gabinetu trzyma się jak słyhać po stronie swego naczelnika, a przeciwnik jego, (zdaje się, że mowa tu o księciu New-Castle, ministrze kolonii) nie ma poparcia w gabinecie i stoi w nim osamotniony. Różne krążą wieści względem tego, która sprawa stała się przyczyną niezgody w gabinecie. Najpodobniej do prawdy, że poszło o konfederację angielską w północnej Ameryce, i o wykład zawartego ze Stanami Zjednoczonymi kartelu. W obu tych kwestjach ma słuszną pomieniony minister wymagać aby zdanie jego było więcej uwzględnione niż innych jego towarzyszy. Różnica zdań nie jest jeszcze zapewne tak wielką, aby przyszło aż do ustąpienia z gabinetu; zawsze jednak może dać powód do rozpraw, które przyprawdzą do tej ostateczności.

— Okręt liniowy „St. George,” na którego pokładzie znajduje się książę Alfred jest przeznaczony do stacyi morskiej północno-amerykańskiej.

— Książę Walii przybył w piątek zeszły do Cambridge.

— Dzisiejszy *Observer* podaje artykuł o telegrafie podmorskim, który ma połączyć Malte z Aleksandryą. Telegraf ten ma być prowadzony z Malty do najbliższego punktu na wybrzeżu północno-afrykańskim, a potem dalej wzdłuż wybrzeża do Aleksandryi. Malta oddalona jest od brzegów afrykańskich około 80 mil angielskich, a głębokość morza na tej przestrzeni wynosi 200 do 300 węzłów. Głębokość morza wzdłuż wybrzeży które ma iść zatopiony drut telegrafu nie wynosi nigdzie więcej nad 100 węzłów, a mało w którym miejscu więcej nad 50. Telegraf ma być przeprowadzony w miesiącach maju i czerweu.

— Z Nassau, na wyspach bahamskich nadeszła wiadomość, że zeszłego miesiąca przybył na mniejszą wyspę kapitan z załogą nieznanego okrętu i zmusił strażnika angielskiej latarni morskiej, ażeby dopomógł mu wysadzić na ląd 500 niewolników z okrętu, który na piaskach osiadł w pobliżu wyspy przemocą zajął potem szoner, podpłynął pod Kubę, a ztamtąd wróciwszy z większym statkiem, zabrał niewolników, nim gubernator Bahamy zdołał im przyjść w pomoc.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Okręta francuskie ku ochronie handlu na morzu śródziemnym. — Oświadczenia p. Thouvenela. — Doniesienia z Gaety. — Położenie banku.)

Paryż, 22. stycznia. *Patrie* donosi następującą wiadomość: Rozeszła się pogłoska, że Francya, Anglia i Rosya w spólnem porozumieniu pragną załatwić duńską sprawę w sposób przyjaźny.

— *Pays* pisze: Odjazd naszej eskadry nie ogołoci z opieki tej części morza śródziemnego, która jej najbardziej potrzebuje. Okręt „Colon” pod komendą kapitana Besplai, otrzymał rozkaz odpłynąć do Neapolu, a kilka statków awizowych ma polecenie czuwać nad całym wybrzeżem od Civitavecchia aż do Sycylii. Mają w poleceniu ochraniać handel francuski, który w tych okolicach jest bardzo znaczny. Okręt „Tage” wrócił z pod Mesyny do Tuluonu. Pod Mesyną stoi tylko jedna angielska parowa fregata.

— Nowe reformy w armii francuskiej były, jak pisze *Köln. Ztg.* powodem, że minister Thouvenel przysłał ciału dyplomatycznemu wyjaśnienia dla okazania, w jakiej myśli były zaprowadzone. Dyplomatom chodziło o wyjaśnienie okólnika, w którym minister wojny orzeka reorganizację i reformę w składzie wojskowym. Pan Thouvenel oprócz tego miał rozesłać do zagranicznych reprezentantów okólnie pismo, w którym wyświeca, że cała dążność polityki francuskiej jest za pokojem, i jedynem zyczeniem pozostawać z mocarstwami europejskimi w zgodzie i jedności.

— Dzisiejszy *Monitor* donosi w swoim buletynie: Piszą z Gaety, że d. 19. stycznia rano przybył sardyński jenerał de Menabrea wypowiedzieć rozejm i przedłożyć warunki poddania twierdzy. Proponycje jego były odrzucone. Sądzą, że nuncyusz apostolski, posłowie austriacki, hiszpański, saski, bawarski i portugalski, którzy d. 16. stycznia przybyli do Gaety, złożą Królowi zyczenia w dzień urodzin, wpływali na postanowienie Jego król. Mości, ażeby nie ustępował. Ci dyplomaci pozostali w twierdzy, a posłowie rosyjski i pruski wrócili do Rzymu. Dnia 19go wieczór miały opuścić Gaetę wszystkie okręta zagraniczne, a nawet okręta handlowe, które przywiozły ładunki dla Króla neapolitańskiego.

— Neapolitańska fregata w Tulonie, o którą kilkakrotnie upominał się rząd sardyński, będzie z rozkazu Cesarza sprzedana przez publiczną licytację na rzecz Króla neapolitańskiego. — Jenerał Latour odjechał zład do Gaety, i wiezie bardzo uprzejmą odpowiedź Cesarzowej na list Królowej neapolitańskiej. — Tego tygodnia jest tu spodziewany Msgr. Sacconi, apostolski nuncyusz w Paryżu, a zabawi tu tylko wtedy dłużej, gdy mu się powiedzie misya powierzona. — Do *Patrie* piszą z Szanghaji, że na wiosnę przybędzie książę Kung do Paryża i Londynu, jako nadzwyczajny poseł swego brata, Cesarza chińskiego.

— Chcąc zaradzić coraz bardziej naglącym potrzebom pieniężnym, zamierza bank francuski wejść z Rosją w układ, jaki dawniej wchodził z angielskim bankiem podczas przesilenia pieniężnego. Wymienia 30 milionów franków srebrem na złoto. Podobnież ma także uczynić z Belgią.

— Dzienniki w Havre donoszą o nowych zamówieniach na 200 statków kanonierskich, które ministerstwo marynarki poczyniło u prywatnych.

Włochy.

(Wybory. — Bióra werbownicze. — Wiadomości bieżące. — Doniesienia z Gaety.)

Sardynia. Komitet wyborczy w Turynie ogłasza dzień za dniem w pismach publicznych i plakatami po najludniejszych miastach kraju listę tych 229 członków izby drugiej, którzy głosowali przeciw ustąpieniu Nissy i Sabaudyi. Tenże komitet zamierza ogłosić listę kandydatów, którą zatwierdzić ma Garibaldi. To samo stronnictwo urządziło znowu bióra werbownicze. Minister spraw wewnętrznych p. Minghetti wydał okólnik do intendantów, potępiający te werbunki, pomimo tego bióra werbownicze nie ustają w swej czynności; nadto dniami i nocą trwają w Medyolanie ćwiczenia w strzelaniu do celu. Drugim okólnikiem nakazuje pan Minghetti z całą surowością wszystkim władzom przeszkadzać jak najusilniej nowej operacji finansowej Mazziniego, mianowicie pożyczce, którą agitator rozpiął na Rzym i Wenecję.

P. Minghetti wydał także okólnik do jeneralnych intendantów względem wyborów. Minister zaleca urzędnikom, ażeby ile możności przestrzegali zupełnej swobody w głosowaniu przy wyborach, zarazem jednak popierali wybór kandydatów rządowych.

Neapol. *Monitor armii* donosi następujące szczegóły z Gaety:

Od strony lądowej baterye fortecy liczą 400 dział. Od strony morza atak można przypuścić tylko z lewej zatoki, lecz w tej zatoce morze jest zwykle bardzo burzliwe aż do wiosny, a gdy wiatr wieje od morza, co trwa prawie nieustannie, wówczas niepodobniestwem jest żadnemu okrętowi wykonać jakikolwiek obrót w zatoce. Oprócz tego cała linia operacyjna okrętów nieprzyjacielskich leży pod krzyżowym ogniem bateryi twierdzy. Jedyną usługę, bardzo ważną, którą flota będzie mogła wyrządzić wojskom oblegającym twierdzę, jest ta, że zamknie wszelki dowóz żywności do twierdzy. Jeżeli nie uda się baterjom piemonekim ogniem dośrodkowym ze stu pięćdziesięciu dział wybić wyłom w fortecy, i zmusić ją szturmem do poddania, to będą musiały być prowadzone dalej roboty oblężnicze z wielką wytrwałością i bardzo spieszenie.

Niemce.

(Stowarzyszenia narodowości niemieckiej.)

Ministerstwo księstw Holsztynu i Lauenburga zakazało na mocy upoważnienia królewskiego z dnia 16go b. m. zawiązywać i szerzyć w księstwach „Związek niemiecki.“ Powodem tego zakazu była uchwała zgromadzenia holsztyńskich członków związku w Kiel, ze najgłówniejszym zadaniem związku ma być, aby się starać o powrót do dawnego zjednoczenia Szlezewiku z Holsztynem, i jak najściślejsze połączenie obu z Niemcami.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Peszt, 24. stycznia. Jak donosi dzisiejszy *Magyaronszag* naradzał się wydział komitatu honckiego na posiedzeniu z 22. b. m. nad reskryptem cesarskim z 16. b. m., i uchwalił podać adres do Jego ces. Mości, zawierający te główne punkta: Komitet honcki nie przekroczył granicy legalnych praw swoich i nie chce jej przekraczać; obstaje jednakże przy wszystkich swoich prawach i zachowa ustawę z roku 1848, dopokąd sejm krajowy nie uzna za rzecz potrzebną zmienić w niej cokolwiek. Bez wyrzeczonego w tych ustawach niezawisłego węgierskiego ministerium nie można myśleć o legalnym rządzie w Węgrzech. Odpowiedzialnemu ministerium podda się najchętniej komitat, o ile tylko dozwolą na to prawa jego autonomii administracyjnej. Do ułożenia adresu w tym duchu ustanowiony został komitet.

Peszt, 25. stycznia. *Magyaronszag* podaje dosłowną treść adresu komitatu honckiego. Przy końcu adresu uprasza komitat, ażeby ustanowione ustawą z roku 1848 odpowiedzialne ministerium węgierskie mianowane zostało jeszcze przed otworem sejmu, ażeby wszelkie należące do Węgier kraje niezwłocznie do Węgier przyłączono, i ażeby sejm krajowy jak najprędzej do Pesztu zwołany został.

Arad, 24. stycznia. Niepokojące z początku wrażenie reskryptu królewskiego zamieniło się w spokojną rozważę. Na jeneralną kongregację, która ma się odbyć 5. lutego, zaproszono imieniem wszystkich 679 członków. Głównym przedmiotem obrad będzie reskrypt królewski. W mieście Aradzie zaczęło się spisywanie wyborców.

Tryest, 24. stycznia. Paropływ „Stadion“ przywiózł dziś pocztę z Kalkuty z 22. i z Bombaju z 27. grudnia. Finansowe rozporządzenia rządu wywołały powszechną niechęć.

Paryż, 25. stycznia. Dzisiejsza *Patrie* zaprzecza wiadomości względem ustąpienia Francuzów z Rzymu.

Londyn, 23. stycznia. Mississippi, Alabama i Florida wystąpiły z unii; oczekują jeszcze oderwania się Wirginii. Separatyści zajęli kilka fortów w Louisianie. Do Charlestonu odeszły okręta wojenne.

Turyn, 23. stycznia. Z Molo di Gaeta donoszą urzędownie z 22. b. m. wieczorem: Twierdza rozpoczęła dziś o godzinie 8. całkiem niespodzianie silny ogień. Nasze baterye odpowiedziały zaraz i zmusiły twierdzę do zawieszenia ognia. Flota ustawiła się w południe w linii bojowej. Ogień oblegających nie ustaje.

Artykuł wstępny dzisiejszej *Opinione* pod napisem: „Program polityki włoskiej“, zaklina partję wojenną, ażeby zaniechała zgułnego zamiaru, rozpoczynać na wiosnę za jakąby cenę wojnę

z Austryą. Ze wszech stron — powiada artykuł — odzywają się głosy za wojną i zarzuty przeciw gabinetowi. Chcianooby go zmusić do rozpoczęcia walki, która *odwlec* pragnie, albo żeby ster państwa oddał partji ostatecznej. Rewolucya włoska doszła do tego stopnia, że tylko gorliwość mężów stanu i rozważa obywateli może zapobiedz pożalowania godnym krokom.

Molo di Gaeta, 23. stycznia wieczorem. Oblegający utrzymują silny ogień: twierdza odpowiada z wolna.

Turyn, 24. stycznia. Fausti reklamuje od republiki San Marino kilka skrzyń z bronią, które złożył tam Garibaldi po nieszczęśliwej wyprawie rzymskiej w r. 1849.

Florenceya (bez daty.) Przyjechali książęta królewscy: na cześć ich urządzają festyny.

Medyolan, 24. stycznia. Dzisiejsza *Perseranza* donosi: Główna kwatery jenerala Sonnaz znajduje się w Sorą; wojska burbońskie ustąpiły na ziemię papieską.

Genua, 23. stycznia. Nieprzyjechał tu ani parostatek mola-dawski, ani też oddział wychodźców węgierskich z Księstw Nad-dunajskich.

Rzym, 22. stycznia. W teatrze Apollo były znowu zgielkliwe demonstracye.

Neapol, 22. stycznia. Wyszedt rozkaz, ażeby oficerów marynarki neapolitańskiej, którzy niechcieli pełnić służby pod Gaeta, stawiono przed sądem wojennym. Pod Gaeta stoją tylko dwa neapolitańskie okręta.

Neapol, 24. stycznia. Bombardowanie Gaety nieustaje. Minister Liborio Romano mianował komisję do ogłoszenia rządowych dokumentów neapolitańskich od roku 1790 do 1860.

Kopenhaga, 23. stycznia. Ministerium marynarki oznajmia, że pewna liczba oficerów z okrętów handlowych może być przyjęta do królewskiej marynarki, jeżeli odbędą szkołę musztry, która się zacznie z początkiem lutego.

Kopenhaga, 25. stycznia. Jak donosi dzisiejsza *Berlińska gazeta*, dozwolito ministerium finansów, użyć już w tym roku części pieniędzy, przyzwolonych ministerstwu wojny i marynarki na przyszły rok finansowy.

Ateny, 19. stycznia. Wybory do nowej izby zaczęły się już. Ministerium i opozycya wydały programy.

Konstantynopol, 19. stycznia. Do Kleku odeszła korp-weta, by zabrać z tamtąd wojsko do Sutoriny. Grecki patriarchy ekskomunikował Bułgarów, którzy przeszli do kościoła katolickiego. Archiwa tutejszej ambasady neapolitańskiej oddane zostały posłowi hiszpańskiemu.

Konstantynopol, 24. stycznia (na Paryż.) Komisya w Bejrucie odrzuca wyroki na tych, którzy się poddali. Fuad Basza oznajmia to Porcie. Vely Basza mianowany jest posłem w Paryżu.

Szanghaj, 6. grudnia. Wiadomości z północy są pomyślne; Chiny wypłaciły już pierwszą ratę. Lord Elgin i Gros przyjechali tu. — Z Japonii donoszą, że posłowi pruskiemu niewiodą się układy.

Kanton, 13. grudnia. Przeznaczona na Kanton kontrybucya wojenna jest już zapłacona.

Przyjechali do Lwowa

Dnia 26. stycznia

Hotel europejski: PP. Świeżawski Wen., z Łyka. — Świeżawski Eust., z Lili. nina. — Debowski Zygm., z Boboliny. — Szeliski Amilk., z Berezwiec. — Hubicki Karol, z Nakwaszy. — Grocholski Kaz., z Rożyska. — Wydzka Marceji, z Wozy.

Hotel Langa: Czermiński Juliusz, z Głaska. — Ralikowski Ed., z Polski. — Wolański Fran., z Rzepinie. — Cywiński Jędrzej, z Piotycza. — Batreb, c. k. rotmistrz, z Hruszowa.

Hotel angielski: Reindl Antoni, c. k. kapitan pensyon., z Wolicy. — Hr. Załuski Stan., z Iwonieza.

Hotel Kuhna: Inez Hen., z Zabokruk. — Stojanowicz Fel., z Motran wielkich. — Jordan Teofil, z Nowogosiola. — Paluszynski Józef, z Ulicka.

Do domu nr. 860 1/2: i unaszowski Wład., z Kutyszczy.

Do domu nr. 56 1/2: Stopeżyński Fran., z Romanówki.

Do domu nr. 55 1/2: Matlachowski Alb., z Dobia.

Dnia 27. stycznia.

Hotel rosyjski: P. Niezabitowski Włodz., z Uherzec. — Ralikowski Jan, z Uhrynowa.

Hotel europejski: Hr. Lanckoroński Teod., z Poddobia. — Pragłowski Alex, z Komorowiec. — Alcocki Fran., z Zulina. — Hoppen Mar., z Kozłowa. Siemiginowski Włodz., z Łąki. — Siemiginowski Bron., z Czeremchowa.

Hotel Langa: Orosch, c. k. major, z Zótkwi. — Dulęba Leon., z Zren-cina.

Hotel angielski: Krzeczunowicz Zeno, z Kolomyi. — Garapich Wład., z Cebrowa.

Hotel krakowski: Cywiński Józef, z Teluczy. — Zarewicz Wład., z Zawadki.

Pod tygrysa: Chledowski Otto, z Iwonieza.

Do domu nr. 509 1/2: Biliński Jan, z Huty obed. — Malewski Stanisł., z Czernik.

Do domu nr. 173 1/2: Pietrzycki Feliks, z Białowa.

Do domu nr. 458 1/2: Trotter Miecz., z Dźwiniacza.

Wyjechali ze Lwowa

Dnia 26. stycznia

PP. Znamirowski Karol, do Lipni. — Paszkowski Wład., do T rнопola. — Br. Poten Hen., do Łahodowa.

Dnia 27. stycznia.

PP. Rydlowski Józef, do Rudenki. — Hr. Karnicki Teod., do Wołczu-chy. — Hr. Łoś Just., do Borkowa. — Stojowski Eug., do Jaszczi. — Pod-horecki Edw., do Wronicy. — Wybranowski Rom., do Dźwiniogroda. — Hr. Bilski Jul., do Ryeheic. — Rakowscy Adolf i Jan, do Rosyji.

